

Η ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ

Η γαλάζια υγρή επιφάνεια που βλέπουμε από το παράθυρο του σχολείου κυκλώνεται από λόφους, δέντρα, σπίτια, πολυκατοικίες, εργοστάσια... Αυτός είναι ο Βόλος, η πόλη μας, χτισμένη στο μυχό του Παγασητικού κόλπου. Εδώ ζουν άνθρωποι από πολύ παλιά, χιλιάδες χρόνια πριν λένε οι αρχαιολόγοι. Σίγουρα και τότε, όπως και τώρα, οι κάτοικοι αυτού του παραθαλάσσιου τόπου είχαν μεγάλη σχέση με τη θάλασσα. Θα μάθαιναν κολύμπι από μικρή ηλικία, όπως κι εμείς και θα είχαν βάρκες για να ψαρεύουν, όπως ο παππούς μου με το καϊκι του τον Άη Νικόλα. Ο Άγιος προστάτης των ναυτικών και πολιούχος της πόλης μας.

Πόσες ιστορίες να έχει ακούσει στη ζωή της η θάλασσα; Οι άνθρωποι πάντα αγαπούν να περπατούν δίπλα της, να απολαμβάνουν τον καφέ τους στο λιμάνι, το μπάνιο στις όμορφες κοντινές ακρογιαλιές ενώ τα βράδια πηγαίνουν στην παραλία της πόλης για να θαυμάσουν την Αργώ, ένα ξύλινο σκαρί με κουπιά και με πανί, πιστό αντίγραφο της διάσημης Αργούς που, σύμφωνα με το μύθο, έπλεε σ' αυτήν την ίδια θάλασσα.

Η θάλασσα αφηγείται. Η Αργώ κατασκευάστηκε από τον Άργο, με σκοπό να καταφέρουν οι Αργοναύτες ξεκινώντας από την Ιωλκό, το σημερινό Βόλο, να φτάσουν στην Κολχίδα, στα ανατολικά παράλια του Εύξεινου Πόντου, για να πάρουν το χρυσόμαλλο δέρας. Ο βασιλιάς της Ιωλκού Πελίας, έδωσε εντολή στον Άργο να μην κατασκευάσει το πλοίο γερά, ώστε να βουλιάξει στην πρώτη τρικυμία. Εκείνος όμως δεν υπάκουσε και δημιούργησε το πιο γερό πλοίο της εποχής. Η Αργώ περιγράφεται επίσης ως το γρηγορότερο πλοίο της εποχής, καθώς ήταν φτιαγμένο από ελαφριά υλικά για να μπορεί να κινείται ταχύτατα. Είχε μήκος 60 μέτρα και κωπηλατούσαν 120 ναύτες. Μα πώς τα κατάφερναν και είχαν όλοι μαζί την ίδια κίνηση στα κουπιά! Σπουδαία ομάδα! Η θάλασσα ξέρει καλά ότι είναι η ομάδα που σε βοηθάει να την ταξιδέψεις. Γιατί αν βρεθείς μόνος σου στις τρικυμίες της, δύσκολα θα γλιτώσεις.

Η θάλασσα εκπαιδεύει. Κωπηλασία είναι η τέχνη να κινεί ο άνθρωπος ένα σκάφος πάνω στην επιφάνεια του νερού, σε θάλασσα, λίμνη ή ποταμό, χρησιμοποιώντας κατάλληλα τα κουπιά. Είναι ομαδικό κυρίως άθλημα. Αυτή η ομαδικότητα του

αθλήματος ωθεί τον αθλητή στην προσπάθεια να βελτιώνει συνεχώς την τεχνική του, την αντοχή του, την ταχύτητα του, την ευστροφία του και να εργάζεται ως μια οντότητα με απόλυτη ομοιομορφία στο πλήρωμα. Υπάρχουν τέσσερα βασικά είδη κωπηλασίας ανάλογα με το είδος των σκαφών: κλασική, λαϊκή, με κανό και με μονόξυλο. Το άθλημα πρωτοεμφανίζεται στην Ελλάδα το 1885 με την ίδρυση του Ομίλου Ερετών στον Πειραιά. [ερέτης=κωπηλάτης]. Η κωπηλασία έγινε ολυμπιακό άθλημα το 1896 και υπάρχει μέχρι σήμερα. Η έμπνευση για τη δημιουργία του αθλήματος προέρχεται από την αφήγηση του Ομήρου στην Ιλιάδα όπου διαβάζουμε για τον ελληνικό στόλο που ταξίδευε στη Μεσόγειο με κουπιά. Πάντα σε κάθε Ολυμπιάδα, η Ελλάδα διακρίνεται στα αγωνίσματα της κωπηλασίας και συχνά στα πληρώματα των σκαφών συμμετέχουν αθλητές από την περιοχή μας, σαν νέοι Αργοναύτες.

Η θάλασσα ενώνει. Οι Ολυμπιακοί αγώνες έγιναν το 776π.Χ. στην αρχαία Ολυμπία. Καταργήθηκαν το 392 μ.Χ. από τον βυζαντινό αυτοκράτορα Θεοδόσιο και το 1896 έγιναν διεθνείς και αναβίωσαν. Ο απλός αγώνας δρόμου ήταν το πρώτο αγώνισμα που καθιερώθηκε. Κι έπειτα η πάλη, η πυγμαχία, το παγκράτιο, το πένταθλο. Ο μύθος λέει ότι οι Αργοναύτες και ο Ιάσωνας στο ταξίδι τους προς την Κολχίδα έμειναν αρκετό καιρό στο νησί της Λήμνου. Προς τιμή τους οργανώθηκαν αγώνες που ο Ιάσωνας ονόμασε Πένταθλο.

Η θάλασσα θυμάται. Πέρασαν γύρω στα 3.500 χρόνια από την Αργοναυτική Εκστρατεία, που κατέληξε να γίνει μυθικό συλλογικό εγχείρημα των Ελλήνων και το 2008 σάλπαρε η σύγχρονη Αργώ, για να πραγματοποιήσει το νέο εγχείρημα. Κάθε φορά που η θάλασσα βλέπει την Αργώ, αλλά και τους νεαρούς αθλητές και αθλήτριες με μια ανάσα να τραβάνε τα κουπιά, είναι σα να γυρίζει πίσω στο χρόνο και να ακούει τις φωνές των μυθικών κωπηλατών που με αρχηγό τους τον Ιάσωνα κατάφεραν να φτάσουν στην Κολχίδα, παρά τις δυσκολίες του ταξιδιού, όπως οι Συμπληγάδες Πέτρες.

Το πλήρωμα ενός караβιού είναι μια δεμένη ομάδα που με τη συνεργασία και το νοιάξιμο του ενός για τον άλλο, κάνει τα αδύνατα δυνατά. Ταξιδεύει σε θάλασσες δύσκολες κι επικίνδυνες και φτάνει στον προορισμό του. Ζούμε σε εποχές ατομικότητας, αν κοιτάξουμε πίσω στο παρελθόν της ανθρωπότητας, βλέπουμε πιο

συχνά συνεργασίες για έναν κοινό σκοπό. Ας θυμηθούμε κι εμείς όπως η θάλασσα, τα συλλογικά επιτεύγματα των ανθρώπων κι ας το προσπαθήσουμε.

Το πλήρωμα της σημερινής Αργούς πήρε θέση στο καράβι, όλοι μαζί, μια ομάδα, κρατάνε τα κουπιά και η πόλη απομακρύνεται από τα μάτια τους. Η Αργώ ξεκίνησε το ταξίδι της για να μεταφέρει μηνύματα ειρήνης, φιλίας, πολιτισμού και συνεργασίας.